

HARTAY CSABA

Kivilágosodó

Van, hogy mi nem férünk bele a februárba.
Rövid lepedő, amiről lelóg a lábunk, fázik.
Egyre világosabb a tél. Valaki lehúzza a takarót.
Ha sziklák lennének a hónapok, jó lenne maradni.
Még ha didergünk is. Távolban sárkányrepülő.
Valaki levetett, kinőtt kabátjával játszik a vihar.
Nem gondoltam volna, hogy elmozdulnak a cserepek.
Mennyire egyedül törik össze minden.

Van, hogy beleférünk a fagyutóba.
Elegendő lepedő, takaró, mégis fázunk.
Végleg kivilágosodik a tél.
Tavaly mennyire naívak voltunk.

Nem lehet kialudni az álmoságot.
Újabb és újabb párnába zuhanások.
Tavasz közeleg, sokat kell vacsorázni.
Füvet fogunk nyírni, lédús-szín lesz a táj.
Ha legelők lennének a hónapok, lassan kizöldülnek.
Még ha szellőztetünk is. A Pink Floyd fala ordít
egy emeleti magnóból. Mennyi halott lakik
a régi emeletes házakban. Egyedül törtek össze.

Utánunk

Épület marad utánunk.
Fák árnyékcsontvázai.
Beszakad a tetőszerkezet.
Éhségbe hulló cserép.

Gerendák belső lélegzete.
Légszomjas hajóív.
Megbotló lépcsőfok.
Iratmadaras huzat.

Épület marad utánunk.
Ásító ablakok.
Üvegfoaik kihullottak.
A kilépő nem lép többé.

Épületben maradunk.
Üresen ringó hintaszék.
Olajvérző hordók.
Beomló pincésír.